

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Odločba, ki je predmet te zadeve je ista kot odločba, ki je predmet zadeve Tabacchi proti Komisiji, T-11/06. Kar zadeva tožečo stranko, je bila s to odločbo družba Alliance One International kot poslednja družba, ki je imela nadzor nad družbo Transcatab, razglašena za solidarno odgovorno.

V utemeljitev svojih predlogov tožeča stranka navaja:

- da je Komisija zmotno uporabila pravo s tem, da je razglasila, da je družba Alliance One International odgovorna za ravnanje družbe Transcatab. Zlasti naj tožena stranka ne bi spoštovala načel o dokaznem bremenu in dokazala vpliva družbe Alliance One International ter naj bi zato prestopila prag 10 % prometa;
- da je Komisija zmotno ugotovila, da je zadevna kršitev zelo huda in ne huda, in sicer zlasti zaradi skoraj nobenega vpliva sporazuma na upoštevni trg, na prodajni trg in na potrošnika ter zaradi majhne razsežnosti upoštevnega zemljepisnega trga;
- da je Komisija kršila načela sorazmernosti in enake obravnave s tem, da je osnovni znesek globe določila na 10 milijonov evrov;
- da bi Komisija morala razlikovati med ravnanji v obdobju 1995-1998 in v poznejšem obdobju in ugotoviti odgovornost družbe Transcatab le za prva ravnanja. Z ugotovitvijo, da je bila tožeča stranka enako odgovorna za ravnanja v obdobju 1999-2002, je Komisija kršila načelo enake obravnave s tem, da je združenjem priznala olajševalno okoliščino zaradi nejasne zakonodaje, pri predelovalcih pa te olajševalne okoliščine ni uporabila;
- da je Komisija kršila načelo *non bis in idem*, ker je družbo Transcatab in ostale predelovalce prvič kaznovala kot članice Associazione professionale Trasformatori Tabacchi Italiani in drugič kot predelovalce;
- da je Komisija zmotno ugotovila, da ni mogoče uporabiti nobene od olajševalnih okoliščin, ki jih je uveljavljala tožeča stranka, kot so: njeno sodelovanje, neizvajanje sporazumov, njihovo prekinjanje oziroma obstoj razumnega dvoma o tem, kakšno kršitev predstavljajo sporna ravnanja.

Tožba, vložena 13. februarja 2005 — Gollnisch proti Parlamentu

(Zadeva T-42/06)

(2006/C 86/73)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeča stranka: Bruno Gollnisch (Limonest, Francija) (zastopnik: W. de Saint Just, avocat)

Tožena stranka: Evropski parlament

Predlogi tožeče stranke

- za nično naj se razglasi odločba Parlamenta z dne 13. decembra 2005 o sprejetju poročila št. A6-376/2005,
- Gollnischu naj se dodeli odškodnina za nepremoženjsko škodo v znesku 8 000 evrov,
- tožeči stranki naj se poleg tega dodeli znesek 4 000 evrov iz naslova stroškov, priglašeni za svetovanje in pripravo te tožbe.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka, član Evropskega parlamenta, predlaga razglasitev ničnosti dokumenta, ki ga je ta sprejel na zasedanju dne 13. decembra 2005, ki se je nanašal na sprejem poročila pravne komisije št. A6-376/2005 o izjavah tožeče stranke na tiskovni konferenci in o posledičnem umiku zaščite njene imunitete in njenih privilegijev. Razen tega predlaga odškodnina za škodo, domnevno utrpelo zaradi sprejetja izpodbijane dokumenta.

V podporo svoje tožbe tožeča stranka navaja več tožbenih razlogov, zlasti nezakonito obliko dokumenta Parlamenta, katerega razglasitev ničnosti se predlaga, to, da je domnevno v nasprotju s splošnimi pravnimi načeli, kot sta načelo pravne varnosti in načelo zaupanja v pravo, in napake postopka, domnevno zagrešene pri sprejetju navedenega dokumenta. Ravno tako trdi, da je izpodbijani dokument v nasprotju z ustaljeno prakso odločanja komisije Evropskega parlamenta za pravne zadeve na področju svobode izražanja in *fumus persecutionis* in da ogroža neodvisnost poslancev, saj naj bi se ji po njenem mnenju nasprotovalo, da sodeluje na zadevni tiskovni konferenci v okviru svojih nacionalnih in evropskih političnih dejavnosti.

Tožba, vložena 9. februarja 2006 — Cofira SAC proti Komisiji

(Zadeva T-43/06)

(2006/C 86/74)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Tožeča stranka: Cofira SAC (Rousset Cedex, Francija) (Zastopniki: Girolamo Addessi, Leonilda Mari, Daniella Magurno, Avvocati)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

- razveljavitev globe, naložene Cofiri SAC;
- naložitev globe solidarno vsem družbam, ki so nastale z razdelitvijo Cofira Sepso;
- zmanjšanje globe;
- naložitev plačila stroškov Komisiji.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Člen 1 izpodbijane odločbe določa, da naj bi določena podjetja, vključno s tožečo stranko, v obdobju od 24. marca 1982 in 26. junija 2002 kršila pravila konkurence Skupnosti s tem, da so sodelovala pri sporazumih in usklajenih ravnanjih v sektorju industrijskih plastičnih vreč v Belgiji, Nemčiji, Španiji, Luksem-

burgu in na Nizozemskem. Namen teh kršitev naj bi bil po navedbah tožene stranke uvedba skupnih modelov za določitev cen, delitev trgov, dodelitev prodajnih kvot, razdelitev strank, pogajanj in naročil, predstavitev usklajenih ponudb v odgovor na javne razpise in izmenjava individualnih informacij.

V podporo svojih predlogov tožeča stranka najprej navaja, da ne more biti naslovnik odločbe.

V tem oziru opozarja, da je bila 27. novembra 2003 družba COFIRA SEPSO, ki je bila skupaj z drugimi podjetji predmet preiskave, razdeljena na tri družbe, med katerimi je bila tožeča stranka. COFIRA SAC je bila torej ustanovljena po nasledici dogodkov, ki jih je Komisija sankcionirala.

Izpodbijana odločba ne navaja niti razlogov, zaradi katerih je bila sankcija naložena zgolj tožeči stranki, medtem ko bi morale vse družbe, ki so nastale z razdelitvijo COFIRA SEPSO, nositi odgovornost za očitano kršitev.

Odločba ravno tako ne odraža parametrov, ki služijo določitvi osnove za odmero globe, ob upoštevanju dejstva, da so bile globe sorazmerne prometu, v času izpodbijanih dejstev pa tožeča stranka ni imela prometa, ker ni obstajala.

Po drugi strani Komisija ne navaja dejstev, ki bi predstavljali kršitev. Dejansko celotna odločba temelji na domnevi, da so srečanja med predstavniki ustreznih družb, dejansko in posledično ustrezala ravnanju, ki je v nasprotju s členom 81 Pogodbe, in na domnevi, da so taka ravnanja bistveno vplivala na konkurenco. Vendar tudi, če bi bila dejstva, na katera se sklicuje Komisija, sprejeta, je potekel petnajstletni zastaralni rok.

Tožba, vložena 14. februarja 2006 — Komisija proti Hellenic Ventures in petim drugim strankam

(Zadeva T-44/06)

(2006/C 86/75)

Jezik postopka: grščina

Stranke

Tožeča stranka: Komisija (zastopnika: Maria Patakia in M. Spyridon Chatzigiannis)